

I Wtorek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mk 1,21-28): Przyszli do Kafarnaum. Zaraz w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Pizmie. Był wprawdzie w synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczęło on wołać: «Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: święty Boży». Lecz Jezus rozkazał mu surowo: «Milcz i wyjdź z niego!». Wtedy duch nieczysty zaczął go targać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego.

A wszyscy się zdumiali, tak że jeden drugiego pytał: «Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są mu posłuszne». I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

«Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Pizmie»

Rev. D. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w pierwszy wtorek zwykły, święty Marek przedstawia nam Jezusa nauczającego w synagodze, a zaraz potem mówi: «Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Pizmie» (Mk 1,21). To niesamowite stwierdzenie. Rzeczywiście, powodem zachwytu publiczności, z jednej strony, jest nie doktryna, ale mistrz; nie to, co się tłumaczy, ale Ten kto tłumaczy; a z drugiej strony, już nie jako znany kaznodzieja, ale wyraźnie wskazany: Jezus nauczał «z mocą», to znaczy, z potęgą prawa i niepodważalnie. Ta wyjątkowość zostaje dodatkowo potwierdzona przez ostry kontrast: «nie jak uczeni w Pizmie».

Ale, po chwili, scena uzdrowienia opętanego przez złego ducha – czy osobisty podziw z elementem doktryny: «Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą» (Mk 1,27).

Jednak należy zauważyć, że przymiotnik ten nie odnosi się tak do treści, jak do niepowtarzalności: «nowa» nauka. Oto kolejny kontrast: Jezus przekazuje coś niespotykanego (tu, jak nigdzie indziej, ten przymiotnik zdobył sens).

Dodajemy trzecie spostrzeżenie. Autorytet wynika również z faktu, że Jezus «nawet duchom nieczystym rozkazuje i s? Mu posłuszne». Mamy do czynienia z kontrastem tak uderzającym, jak dwa poprzednie. Do autorytetu nauczyciela i nowości nauki należy dodać moc wobec różnych duchów.

Bracia i siostry! Przez wiarę wiemy, że liturgia słowa czyni nas współczesnymi temu, co w?anie usłyszeliśmy i komentujemy. Zapytajmy się w skromnym dziękczynieniu: zdaj? sobie sprawę, że?aden inny człowiek nie g?osi? tak jak Jezus Słowa Boga Ojca? Czy czuj? się? wzbogacony nauką, która nie ma porównania? Czy zdaj? sobie sprawę z wyzwalającej mocy Jezusa i Jego nauki w?yciu człowieka, a dok?adniej, w moim?yciu? Poruszeni przez Ducha?wi?tego mówmy naszemu Odkupicielowi: Jezusie?ycia, Jezusie nauki, Jezusie zwi?stwa, spraw?eby?my, jak mówi? wielki Ramon Llull,?yli w ci?g?ym “cudzie” Twojej osoby!

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Mi?o?? Boga nie jest czym?, czego mo?na się? nauczyć? dzięki normom i przepisom, nie mo?na też? tego nauczyć?, bo jest to duchowa moc z?o?ona w stworzeniu zwanym człowiekiem od początku jego istnienia, jakby male?kie ziarenko, które zawiera w sobie sk?onno?? do mi?owania.» (?wi?ty Bazyli Wielki)

•

«Nowo?ci? w Jezusie jest to, że? niesie on w sobie Słowo Bo?e i mi?o?? Boga do ka?dego z nas. Jezus szuka serca człowieka. I szuka przybli?enia Boga do człowieka człowieka do Boga.» (Franciszek)

•

«Jego dzie?a i Jego słowa pozwol? poznać? Go jako “?wi?tego Bo?ego” (Mk 1,24)» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 438)